

Ni Bishop Dean M. Davies
Ikaduhang Magtatambag sa Presiding Bishopric

Ang Balaod sa Puasa: Personal nga Responsibilidad sa Pag-atiman sa mga Kabus ug Timawa

Isip mga sumusunod sa Manluluwas, kita adunay personal nga responsibilidad sa pag-atiman sa mga kabus ug timawa.

Minahal kong kaigsoonan, gimahal ko ang priesthood, ug ganahan kong makig-uban ninyo. Mapasalamaton kaayo ko nga dungan kitang makaserbisyo niining dakong kawsa.

Nagpuyo kita sa talagsaong panahon. Ang milagrusong pag-uswag sa medisina, siyensya, ug teknolohiya nakapalambo sa kalidad sa kinabuhi sa kadaghanan. Apan adunay ebidensya usab sa dakong pag-antus ug kasakit sa katawhan. Agig dugang sa mga gubat ug hungihong sa gubat, ang pagdaghan sa kalamidad—lakip ang lunop, sunog, linog, ug sakit—na-kaapekto sa minilyon ka kinabuhi sa tibuok kalibutan.

Ang mga pangulo sa Simbahan nasayud ug mabinantayon kabahin sa kaayohan sa mga anak sa Dios bisan

asa. Kon kanus-a ug asa mahimo, ang pang-emerhensya nga mga kapanguhaan sa Simbahan isangkap sa

Kanus-a ug asa posible, sa mga kapanguhaan sa emerhensya sa Simbahan gihatag aron sa pagtabang niadtong nanginahanglan.

pagresponde niadtong nanginahanglan. Sama pananglit, niadtong Nobyembre, ang Bagyong Yolanda miigo sa nasud sa Pilipinas.

Usa ka Kategoriya-5 nga bagyo, ang Yolanda nagbilin og grabeng kaudat ug pag-antus sa naagian niini. Tibuok mga dakbayan nangaguba; daghang kinabuhi nakalas; minilyon nga mga balay grabeng nadaut o naguba; ug ang nag-unang mga serbisyo sama sa tubig, agianan sa hugaw, ug kuryente nahunong.

Ang mga kapanguhaan sa Simbahan magamit na pipila lang ka oras human sa katalagman. Ang mga miyembro sa Simbahan sa Pilipinas nagtinabangay sa pagluwas sa ilang kaigsoonan pinaagi sa paghatag og pagkaon, tubig, sinina, ug mga hygiene kit ngadto sa mga miyembro ug dili miyembro.

Ang mga meetinghouse sa Simbahan nahimong mga dapit nga kadangpan sa liboan nga wala nay panimalay. Ubos sa pagpangulo sa Area Presidency ug mga lokal nga lider sa priesthood, daghan ang nawad-an sa tanan nilang butang, gihimo ang pagtimbang-timbang sa kahimtang ug kaluwasan sa tanang mga miyembro. Dinasis nga mga plano gihimo sa pagtabang nga mahibalik ang mga miyembro ngadto sa arang-arang nga kahimtang sa panimuyo ug sa pagpaningkamot sa kaugalingon.

Resonableng tabang gihatag ngadto sa mga miyembro sa Simbahan aron matukod og balik ang ilang mga kahoy nga pinuy-anan. Dili kini basta lang nga gihatag. Ang mga miyembro gibansay ug maoy mitrabaho sa kinahanglang buluhaton alang sa ilang kaugalingon ug sa uban.

Usa ka panalangin niini mao nga samtang ang mga miyembro nakat-on sa pagpamanday, pagtubero, ug ubang mga kahanas sa konstruksyon, sila nakakuha og maayong mga trabaho samtang ang kasikbit nga mga dakbayan ug mga komunidad misugod sa pagpangtukod og balik.

Ang pag-atiman sa mga kabus ug timawa usa ka sukaranang doktrina sa ebanghelyo ug usa ka mahinungdanong elemento sa mahangturong plano sakaluwasan.

Sa wala pa ang Iyang mortal nga pangalagad, si Jehova mipahayag pinaagi sa Iyang propeta: “Kay dili mawala ang mga kabus gikan sa yuta: tungod niana, nagasugo ako kanimo, nga nagaingon: pagabuklaron mo ang imong kamot sa imong igsoon, sa nagkinahanglan kanimo, ug sa imong kabus, diha sa imong yuta.”¹

Sa atong panahon, ang pag-atiman sa mga kabus ug timawa usa sa upat ka mga responsibilidad sa Simbahan nga makatabang sa mga indibidwal ug mga pamilya nga mahimong sarang alang sa kahimayaan.²

Ang pag-atiman sa mga kabus ug timawa naglakip sa temporal ug espirituhanon nga kaluwasan. Kini naglakip sa serbisyo sa indibidwal nga mga miyembro sa Simbahan samtang personal nilang giatiman ang kabus ug timawa, ingon man ang pormal nga programa sa welfare sa Simbahan, nga gipahigayon pinaagi sa awtoridad sa priesthood.

Sentro sa plano sa Ginoo alang sa pag-amuma sa mga kabus ug timawa mao ang *balaod sa puasa*. “Ang Ginoo miestablisar sa balaod sa puasa ug

mga halad sa puasa sa pagpanalngin sa Iyang katawhan ug sa paghatag og paagi nga makaserbisyo sila niadtong nanginahanglan.”³

Isip mga sumusunod sa Manluluwas, kita adunay personal nga responsibilidad sa pag-atiman sa mga kabus ug timawa. Ang matinud-anong mga miyembro sa Simbahan bisan asa nagtabang pinaagi sa pagpuasa kada bulan—dili mokaon ug moinom sulod sa 24 ka oras—ug dayon paghatag sa simbahan og pinansyal nga halad sa puasa nga katugbang sa dili moubos sa kantidad sa pagkaon nga ila untang kaunon.

Ang mga pulong ni Isaias kinahanglang mainampuong ikonsiderar ug itudlo sa matag panimalay:

“Dili ba mao kini ang pagpuasa nga akong napili? ang paghubad sa mga higit sa kadautan, ang pagtangtang sa mga bugkos sa yugo, ug ang pagpagawas sa mga dinaugdaug, ug nga inyong bunggoon ang tanang mga yugo?

“Dili ba mao ang pakigbahin sa imong tinapay uban sa gigutom, ug imo nga dad-on ang kabus nga sinalikway ngadto sa imong balay? kon ikaw makakita sa hubo, nga imo siya nga tampian; ug nga ikaw dili matago gikan sa imong kaugalingon nga unod?”⁴

Si Isaias mipadayon sa paglista sa talagsaong mga panalangin nga gisaad sa Ginoo niadtong mosunod sa balaod sa puasa. Siya miingon:

“Unya ang imong kahayag mosidlak nga maingon sa kabuntagon, ug ang imong pagkaayo motungha sa madali; ug ang imong pagkamatarung mouna kanimo; ang himaya sa Ginoo magapalikod kanimo.

“Unya ikaw motawag, ug ang Ginoo motubag; ikaw motu-aw ug siya magaingon: Ania man ako. . . .

“Ug kon ibubu mo ang imong kalag ngadto sa gigutom, ug busgon mo ang sinakit nga kalag; unya ang imo nga kahayag mosubang sa kangitngitan, ug ang imong kadulom maingon sa kaudtohan.

“Ug ang Ginoo magamando kanimo sa kanunay, ug mobusog sa imong kalag sa mga dapit nga mamala.”⁵

Kabahin niini nga kasulatan, si Presidente Harold B. Lee miingon: “Ang dagkong mga panalangin nga magagikan [sa puasa] tataw kaayo sa matag dispensasyon, ug dinhi ang Ginoo nagsulti kanato pinaagi niining propeta nganong dunay puasa, ug ang mga panalangin nga moabut gikan sa pagpuasa. Kon kamo moanalisar sa ika-58 nga kapitulo sa basahon ni Isaias inyong makaplagan ang rason nganong ang Ginoo gusto nga kita mobayad og halad sa puasa, nganong gusto niya nga kita magpuasa. Kini tungod kay pinaagi sa pagkahimong takus kita makatawag ug ang Ginoo makatubag. Kita makaampo ug ang Ginoo moingon, ‘Ania man ako.’”

Si Presidente Lee midugang: “Gusto ba nato nga anaa sa sitwasyon diin motawag kita ug dili siya motubag? Mangamuyo kita diha sa kasakit ug dili siya makig-uban kanato? Nagtuo ko nga panahon na nga kita maghuna-huna niini nga mga sukaranan tungod kay moabut ang mga adlaw nga mas magkinahanglan kita sa mga panalangin sa Ginoo, diin ang mga paghukom ibubu nga walay pagkuto diha sa tibuok yuta.”⁶

Ang atong pinalanggang propeta, si Presidente Thomas S. Monson, mipakigbahin sa iyang pagpamatuod niining mga baruganan—pagpamatuod nga nagagikan sa personal nga kasinatian. Siya miingon: “Walay miyembro sa Simbahan kinsa mitabang sa pagsangkap niadtong nanginahanglan nakalimot o nagmahay sa kasinatian. Kakugi, pagdaginot, pagpaningkamot sa kaugalingon, ug pagpakigbahin ngadto sa uban dili na bag-o ngari kanato.”⁷

Mga kaissoonan, ang mga miyembro sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw katawhan nga nanaghupot og pakigsaad ug nagsunod sa kasugoan. Wala koy mahunahunaan nga balaod, o sugo, nga, kon matinud-anong tumanon, mas sayon sundon ug naghatag og mas dagkong panalangin kay sa balaod sa puasa. Kon kita magpuasa ug mohatag og matinuoron nga halad sa puasa, atong natampo ngadto sa balay tipiganan sa Ginoo ang magasto unta

nato sa pagkaon. Wala kini magkinahanglan og sakripisyo sa kwarta nga sobra sa unsay sagad natong magasto. Sa samang higayon, kita gisaaran sa talagsaong mga panalangin, sama sa nahisgutan na.

Ang balaod sa puasa magamit sa tanang miyembro sa Simbahan. Bisan ang gagmayng mga bata matudloan sa pagpuasa, magsugod sa usa ka kanan ug dayon duha, samtang makasabut na sila ug mahimo sa ilang lawas ang pagsunod sa balaod sa puasa. Ang mga bana ug mga asawa, single nga mga miyembro, kabatan-onan ug mga bata kinahanglang magsugod sa puasa uban sa pag-ampo, magpasalamat sa mga panalangin sa ilang kinabuhi samtang nagtinguha sa mga panalangin sa Ginoo ug kalig-on panahon sa puasa. Ang hingpit nga katumanan sa balaod sa puasa mahitabo kon ang halad sa puasa gihatag ngadto sa tinugyanan sa Ginoo, ang bishop.

Mga bishop, kamo ang nagdumala sa welfare sa ward. Kamo adunay balaan nga sugo sa pagpangita ug pag-atiman sa mga kabus. Uban sa suporta sa presidente sa Relief Society ug mga lider sa korum sa Melchizedek Priesthood, ang inyong tumong mao ang pagtabang sa mga miyembro sa pagtabang sa ilang kaugalingon ug mahimong mapaninkamuton sa kaugalingon. Mangalagad kamo sa temporal ug espirituhanong panginahanglan sa mga miyembro pinaagi sa mabinantayong paggamit sa mga halad sa puasa isip temporaryong suporta ug dugang nga tabang gikan sa mga paryente ug komunidad. Samtang mainampoon ninyong gigamit ang mga yawe sa priesthood ug pag-ila sa pagtabang sa mga kabus ug timawa, inyong masayran nga ang sakto nga paggamit sa mga halad sa puasa gitumong sa pagsuporta sa kinabuhi, dili estilo sa kinabuhi.

Mga presidente sa korum sa Aaronic Priesthood, naghupot kamo og mga yawe ug adunay gahum sa pagpangalagad sa dayag nga mga ordinansa. Makigtambayayong kamo sa bishop ug motudlo sa mga miyembro sa korum kalabut sa ilang katungdanan sa priesthood ug mogiya kanila

sa pagpangita sa mga miyembro sa Simbahan sa paghatag nila og oportunidad sa pagsalmot sa puasa. Samtang kamo mga tighupot sa Aaronic Priesthood magpalambo sa inyong mga responsibilidad sa priesthood ug maghatag niining oportunidad sa tanang miyembro sa Simbahan, inyong mapadali ang gisaad nga mga panalangin sa puasa ngadto sa labing nanginginahanglan niini. Kamo makasaksi nga ang diwa sa pag-atiman sa mga kabus ug timawa dunay gahum sa pagpahumok sa tig-a nga mga kasingkasing ug nagpanalangin sa kinabuhi niadtong dili kanunay motambong sa Simbahan.

Si Presidente Monson miingon, “Kadtong mga bishop nga miorganisar sa ilang mga korum sa Aaronic Priesthood nga moapil sa pagpangolekta sa mga halad sa puasa mas magmalampuson niining sagradong responsibilidad.”⁸

Mga bishop, hinumdumi nga ang mga kahintang managlahi sa lainlaing dapit ug sa lainlaing nasud. Ang pagkontak sa mga miyembro sa korum sa Aaronic Priesthood sa matag balay mahimong dili praktikal sa rehiyon diin kamo nagpuyo. Hinoon, dapiton namo kamo sa mainampoong pagkonsiderar sa tambag sa propeta ug magtinguha og inspirasyon sa angay nga mga paagi diin ang mga tighupot sa Aaronic Priesthood sa inyong ward makapalambo sa ilang priesthood pinaagi sa pag-apil sa pagpangolekta sa mga halad sa puasa.

Sa kapitulo 27 sa 3 Nephi, ang nabanhaw nga Ginoo nangutana,

“Unsa nga matang sa mga tawo kamo mahisama?” Siya mitubag, “Gani sama nga ako mao.”⁹ Sa atong pagdala sa atong kaugalingon sa ngalan ni Kristo ug maningkamot sa pagsunod Kaniya, kita makadawat sa Iyang hitsura diha sa atong panagway ug mahimong mas mahisama Kaniya. Ang pag-atiman sa mga kabus ug timawa kabahin gayud sa pangalagad sa Manluluwas. Kini anaa sa tanan Niyang gibuhit. Siya mopaduol ngadto sa tanan ug mobayaw kanato. Masayon ang Iyang yugo ug magaan ang Iyang luwan. Akong dapiton ang matag usa kanato nga mahimong mas mahisama sa Manluluwas pinaagi sa pag-atiman sa mga kabus ug timawa, sa matinud-anong pagsunod sa balaod sa puasa, ug sa paghatag og ubay-ubay nga halad sa puasa. Mapainubsanon kong magpamatuod nga ang matinud-anong pag-atiman sa mga kabus ug timawa timailhan sa espirituhanong pagkahamtong ug mopanalangin sa tighatag ug sa tigdawit. Sa sagradong pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Deuteronomio 15:11.
2. Tan-awa sa *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.2.
3. *Handbook 2*, 6.1.2.
4. Isaias 58:6-7.
5. Isaias 58:8-11.
6. Harold B. Lee, “Listen, and Obey” (Welfare Agricultural Meeting, Abr. 3, 1971), kopya sa typescript, 14; Church History Library, Siyudad sa Salt Lake.
7. Thomas S. Monson, “Andam Na Ba Kita?” *Liahona*, Sept. 2014, 4.
8. Thomas S. Monson, miting uban sa Presiding Bishopric, Feb. 28, 2014.
9. 3 Nephi 27:27.